

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 3 a rozporządzenia (WE) nr 795/2004 ⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. r) i lit. s) rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 ⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób, że jego celem jest jedynie uniknięcie nadawania trwałego charakteru zmniejszeniom i wykluczeniom stosowanym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, czy przepis ten dotyczy też przypadków zmniejszeń i wykluczeń zastosowanych na podstawie innych rozporządzeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 41, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, str. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Aydin Salahadin Abdulla przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-175/08)

(2008/C 197/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aydin Salahadin Abdulla.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5) zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencji genewskiej) — status uchodźcy wygasa wtedy, gdy ustala uzasadniona obawa uchodźcy bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której ten status został przyznany, a nie istnieje obawa bycia prześladowanym z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?

2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy wygaśnięcie statusu uchodźcy na podstawie art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w kraju, którego obywatelem jest uchodźca:

a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że możliwe jest zapewnienie ochrony jedynie przy pomocy wojsk międzynarodowych;

b) uchodźcy nie grozi żadna poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, która prowadzi do przyznania ochrony uzupełniającej na podstawie art. 18 dyrektywy, i/lub

c) sytuacja w dziedzinie bezpieczeństwa jest stabilna, a ogólne warunki życiowe zapewniają minimum egzystencji?

3) Czy w sytuacji, w której ustały dotychczasowe okoliczności, na podstawie których zainteresowanego uznano za uchodźcę, nowe okoliczności innego rodzaju uzasadniające przesładowanie należy

a) oceniać według kryterium prawdopodobieństwa, które dotyczy uznania za uchodźcę, czy też wobec zainteresowanego zastosowanie znajduje inne kryterium?

b) oceniać z uwzględnieniem ułatwienia dowodowego z art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Kamil Hasan przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-176/08)

(2008/C 197/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kamil Hasan.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
  - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
  - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
  - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?
- 3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:
  - a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,
  - b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 kwietnia 2008 r. — Khoshnaw Abdullah przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-177/08)

(2008/C 197/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Khoshnaw Abdullah.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że — niezależnie od art. 1 C pkt 5 zdanie drugie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r. (Konwencja genewska) — utrata statusu uchodźcy następuje już wtedy, gdy ustała uzasadniona obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy, na podstawie której nadany został status uchodźcy, a także nie musi istnieć obawa uchodźcy przed prześladowaniem z innych powodów w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy utrata statusu uchodźcy zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. e) dyrektywy zakłada ponadto, że w państwie, którego uchodźca jest obywatelem,
  - a) istnieje podmiot zapewniający ochronę w rozumieniu art. 7 ust. 1 dyrektywy i wystarcza przy tym, że zapewnienie ochrony możliwe jest jedynie przy pomocy wielonarodowych oddziałów,
  - b) nie grozi uchodźcy poważna krzywda w rozumieniu art. 15 dyrektywy, prowadząca do przyznania statusu ochrony uzupełniającej w rozumieniu art. 18 dyrektywy oraz/lub
  - c) system bezpieczeństwa jest stabilny i ogólne warunki życia zapewniają minimum egzystencji?
- 3) Czy w sytuacji, gdy ustaną dotychczasowe okoliczności, na podstawie których dana osoba została uznana za uchodźcę, nowe, odrębne okoliczności uzasadniające prześladowanie należy:
  - a) poddać ocenie na podstawie kryterium prawdopodobieństwa, które znajduje zastosowanie w przypadku nadania statusu uchodźcy lub też na korzyść danej osoby stosuje się inne kryterium,
  - b) ocenić przy uwzględnieniu ułatwienia dowodowego, które przewiduje art. 4 ust. 4 dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz. U. L 304, str. 12.